

Lejlighed i Vinterens Løb til at komme ind paa politiske Betragtninger.

Der vil da ogsaa blive Lejlighed til at komme ind paa det ærede 6te Medlem for Maribo Amts Betragtninger om Frierollen o. s. v., o. s. v., som jeg heller ikke i Dag skal fordybe mig i, og hvorom der kunde siges adskilligt, navnlig naar man tænker paa det ærede Medlems Optræden for nylig og Udtalelser, der er fremkommet i saa Henseende baade i radikale og socialdemokratiske Blade. Men jeg skal ikke komme ind paa alt dette, heller ikke paa det ærede Medlems Angreb paa Venstre fra Fortiden for, at vi skulde have baaret os skammeligt ad overfor de Konservative, og alt dette, for det vilde jo kun føre til en Repetition af hele vor politiske Historie, og der vil jeg selvfølgelig gøre gældende, at de Konservative modsatte sig, at den privilegerede Valgret kom ud af vor Forfatning; de fordrede paa een Gang at have den Fordel i det politiske Liv, som den privilegerede Valgret var for dem, og at have Fordele paa anden Maade, og saa kunde jeg jo sige til det ærede Medlem, at naar han erindrer alt dette, er der vist ikke Anledning til at fordybe sig i de forskellige Aarstal, heller ikke 1895, som den højtærede Indenrigsminister med ham dukkede ned i. Det er ikke ved den Slags Fordybelse, vi kommer nogen Vegne, særlig ikke ved Sager af den Beskaffenhed og den Rækkevidde, der her er Tale om.

Til det ærede 10de Medlem for Hovedstaden, som søgte en Dokumentation med Hensyn til Spørgsmaalet Indbyggertal og Vælgertal, skal jeg sige, at dette Forhold har været oplyst allerede 1915; jeg kan i al Korthed henvise ham f. Eks. til Spalte 1249 i Landstingstidenden, hvor han vil finde en fuldstændig Dokumentation.

Overfor den højtærede Minister skal jeg gentage min Udtalelse om, at Hensynet til Sønderjyderne formentlig er stærkt udtrykt derigennem, at man ønsker, at Sønderjyderne skal være med til at tilrettelægge hele denne for Danmark saa vigtige Sag med Hensyn til vor fremtidige Valglovsordning.

Den højtærede Minister har ganske Uret i, at jeg ikke skulde have sagt noget om, at hans oprindelige Forslag gik ud paa, at alle Mandater skulde være Landsmandater. Jo, det fremhævede jeg udtrykkelig, og der er jo ikke noget mærkeligt i, at Ministeren holder mest af sit oprindelige Forslag. Jeg fremhævede, at da der kom Betragtninger frem om, hvor-

ledes Valgets Friskhed skulde virke paa Vælgerne i de forskellige Dele af Landets Kredse, da greb netop Ministeren til Billedet med de tre Omraader. Og det bliver man ogsaa nødt til, thi ingen vil kunne nægte — saa kan der holdes 100 Taler om, at det er til Venstres Fordel o. s. v., o. s. v. —, ikke en eneste, der sætter sig ind i denne Sag, vil kunne nægte, at der bliver et Hensyn til, hvor Vælgerne bliver repræsenteret, hvor de stemmer, og hvor de bor. Og naar nu den højtærede Minister sagde om Overenskomsten, at det var blevet udtalt i Landstinget, at man vilde være med til at forandre Overenskomsten og lave noget nyt, saa vil Ministeren, hvis han ser efter, se, at det, man den Gang sagde i Landstinget, var, at man frygtede for, at denne Valgordning ikke vilde give Vælgerne tilstrækkelig Repræsentation, hvor de stemte, og hvor de boede, og derfor vilde man ind paa en anden Valgordning. Derfor siger jeg: Det kan slet ikke nytte noget at komme med alle disse Udtalelser om Fordele for Venstre, thi der er et Hensyn til Vælgerne, som man ikke kommer uden om. Med Hensyn til Hovedstaden har jeg ikke sagt noget som helst om, at man fra radikal Side vilde holde paa Fordele, men jeg har sagt, at den radikale Ordførers Standpunkt til Hovedstaden viser, at man indenfor det radikale Parti har Sans for dette, at Repræsentationen skal falde der, hvor der stemmes, og der, hvor Folk bor; det har man Sans for, netop fordi man vil gaa over til Forholdstalsvalget i hele Kredsen — det er af den Grund, man vil gaa over dertil. Men saa skal man ikke sige: Her i Hovedstaden vil vi have det, thi her forstaar vi dette Hensyn, men naar Hensynet fordres taget for det øvrige Land, saa kan det kun være, fordi det er en Fordel for Venstre. Saadanne Argumentationer dur ikke.

Endelig vil jeg gøre en kort Bemærkning om Alliancer. Jeg tror ikke, det har nogen som helst Interesse, at vi staar her og drøfter, at dette Forslag vil medføre Alliance, og dette Forslag vil ikke medføre Alliance, for det er ikke noget, der bliver bestemt, før Valgloven er vedtaget, og saa bestemmes det ud fra helt andre Hensyn. Har man ikke længere Valgloven at skyde Skylden paa for en Alliance, nuvel, hvis man vil have den, saa tager man noget andet og bruger det som Aarsag dertil. Det var ogsaa ganske interessant at lægge Mærke til, at den højtærede Minister sagde: Saa vidt jeg kan skønne, vil der ingen Anledning være til Valgalliance,